

Rozważania: piątek 33 tygodnia okresu zwykłego

Rozważanie na piątek 33 tygodnia okresu zwykłego.
Proponowane tematy to:
oczyszczanie świątyni do
modlitwy; Kościół jest świątynią
dla świata; razem z Chrystusem
jesteśmy żywymi kamieniami
Kościoła.

- Oczyszczanie świątyni do modlitwy;
- Kościół jest świątynią dla świata;
- Razem z Chrystusem jesteśmy
żywymi kamieniami Kościoła.

W CZASIE POBYTU w Jerozolimie Jezus nauczał codziennie w Świątyni. Było to miejsce spotkania z Bogiem poprzez modlitwę i ofiarę, symbol opieki Jahwe, jego obecności, zawsze gotowego wysłuchać swego ludu i pomóc tym, którzy przychodzili do niego w potrzebie. Bóg pragnął zamieszkać wśród ludzi, aby w ten sposób ludzie mogli Go odnaleźć.

Pan poszedł tam, w towarzystwie apostołów, z radością Syna, który przychodzi modlić się w domu Ojca. Nie zawsze jednak atmosfera sprzyjała modlitwie. Aktywność, jaka się rozwinęła dzięki ofiarom przepisanych przez Prawo, sprawiła, że Świątynia - a zwłaszcza jej ogromna esplanada - wydawała się bardziej miejscem prowadzenia działalności gospodarczej. Nietrudno wyobrazić sobie krzyk, ruch ludzi i zwierząt.

Podczas jednej z takich wizyt Jezus zaczął „wyrzucać sprzedających w niej. Mówił do nich: «Napisane jest: Mój dom będzie domem modlitwy»” (Łk 19,45). Ta scena musiała być szokująca. I mając ten obraz w pamięci, możemy pamiętać, że my także „jesteśmy świątyniami Ducha Świętego: Ja jestem świątynią, Duch Boży jest we mnie (...). My także musimy się nieustannie oczyszczać, ponieważ jesteśmy grzesznikami: oczyszczać się modlitwą, pokutą, sakramentem pojednania, Eucharystią”^[1].

ŚWIĄTYNIA, W KTÓREJ mieszka Bóg, nie jest tylko budynkiem wzniesionym naszymi rękami. Ostatecznie świątynia jest Ciałem Chrystusa, to znaczy Kościołem: Kościół przyjmuje obecność Boga. „To co było zapowiedziane w Starym

Testamencie, jest urzeczywistniane mocą Ducha Świętego w Kościele: Kościół jest «domem Boga» (...). Jeśli zadajemy sobie pytanie: gdzie możemy spotkać Boga? Gdzie możemy zjednoczyć się z Nim poprzez Chrystusa? Gdzie możemy znaleźć światło Ducha Świętego, które rozjaśni nasze życie?, odpowiedź brzmi: w ludzie Bożym, wśród nas, którzy jesteśmy Kościołem”^[2].

Z pewnością, my ludzie możemy „rzucić cień na czyste oblicze Kościoła”^[3] ponieważ, choć jest to lud uświęcony przez Chrystusa, składa się z istot kruchych. Św. Josemaría zauważył, że „ta pozorna sprzeczność wyznacza jeden z aspektów tajemnicy Kościoła. Kościół, który jest boski, jest także ludzki, ponieważ uformowany jest z ludzi i ludzie — my — mamy defekty (...). Pan Nasz Jezus Chrystus, który zakłada Kościół Święty, oczekuje, że

członkowie tej społeczności
nieustannie podejmować będą
wysiłki w zdobywaniu świętości (...).
W Oblubienicy Chrystusa
równocześnie dostrzega się
cudowność drogi zbawienia i nędzę
tych, co nią kroczą”^[4]. Kościół w
życiu każdego chrześcijanina jest
świątynią dla całego świata. Dlatego
chcemy, z Bożą pomocą, jak
najbardziej przejrzysto ukazać
Boga, który chce być w nas obecny.

KOŚCIÓŁ CHRYSTUSA zbudowany
jest z „żywych kamieni” (1 P 2,5), z
których pierwszym, tym
„odrzuconym wprawdzie przez ludzi,
ale u Boga wybranym i
drogocennym” (1 P 2,4), jest Jezus.
Jednocześnie każda ochrzczone
osoba jest „żywym kamieniem”, z
którego można budować „duchową
świątynię, by stanowić święte

kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa” (1 P 2,5). Długie rytuały i ofiary ze zwierząt nie są już potrzebne. Główną ofiarą, jakiej oczekuje Bóg, jest codzienne oddawanie naszego życia zjednoczonego z życiem Chrystusa: to jest „ofiara czysta, święta i doskonała”^[5], ofiara miła w oczach Boga.

Pan chce, aby świątynia naszego serca nie była, jak mówi św. Ambroży, „domem kupców, ale świętości”^[6]. Wraz z oczyszczeniem Świątyni, Jezus zaprasza nas do oczyszczenia naszych myśli, aby nasze poszukiwanie Boga było jak najbardziej autentyczne. Aby serce stało się domem modlitwy, musimy usunąć hałas, zgiełk, znajdując chwile wewnętrznej ciszy, w których będziemy kontemplować Jezusa. To właśnie w tej ciszy, niepostrzeżenie, dzieją się wielkie rzeczy, wielkie

zmiany dla naszego życia i naszego otoczenia.

W ten sposób wyraża to hymn z dzisiejszej Liturgii Godzin: „Tam dokąd zdąża chrześcijanin / nie ma samotności, tylko miłość, / bo niesie cały Kościół / w środku swego serca/ i zawsze mówi «my», / nawet gdy mówi «ja»”. A w centrum tego „my” jest Maryja, świątynia Ducha Świętego i Matka Kościoła: Ona wstawia się za nami, aby nasze życie było z każdym dniem bardziej święte i szczęśliwsze: abyśmy stawali się coraz lepszym żywym kamieniem świątyni, którą jest Jej Syn.

[1] Franciszek, Homilia, 22-XI-2013.

[2] Franciszek, Audiencja, 26-VI-2013.

[3] Św. Josemaría, *Wierność Kościołowi*, nr. 19.

^[4] Tamże, nr. 23

^[5] Kanon Rzymski, Modlitwa
Eucharystyczna I.

^[6] Św. Ambroży, komentarz do tego
fragmentu w *Catena aurea*.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/meditation/rozwarzanie-na-piatek-33-
tygodnia-okresu-zwyklego/](https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwarzanie-na-piatek-33-tygodnia-okresu-zwyklego/) (15-03-2026)